

KORE'DE SİYASAL VE EKONOMİK GELİŞMELER

Prof. Dr. İsmet GİRİTLİ

I

Derslerin bitimi ile imtihanların başlaması arasındaki kısa fasıladan faydalanarak, Güney Kore hükümetinin davetlisi olarak, 1977 yılının Mayıs ayının sonlarında Kore'de bulunduğum esnada, Dünya kamuoyunu en çok işgal eden olaylardan birisi de, ABD Başkanı Carter'in, seçim kampanyası esnasında yaptığı vaa-de uygun olarak Güney Kore topraklarında bulunan 40.000 civarındaki ABD askerini çekeceğini ilân etmesi haberi oldu.

Nitekim «Washington Post» muhabirinin bir sorusuna cevap veren, Kore'deki Amerikan Kuvvetleri Kurmay Başkanı General John K. Singlaub bu kararın Kuzey Kore'ye yeniden tecavüz cesareti vereceği tarzındaki Güney Kore'nin kuşkularına katılınca, Başkan Carter tarafından ülkesine çağırılmış ve yeni bir göreve atanmıştır.

Bilindiği gibi Kore, 1910-1945 dönemindeki Japon işgalinden kurtulmanın sevincini tam tadacağı zaman, Sovyet ve Amerikalıların taksimine uğramış ve 38. Paralelden «Kuzey» ve «Güney» Kore olarak ikiye ayrılmıştır.

Buna rağmen, 12 Ocak 1949'da Washington'da «Ulusal Basın Klübü»nde konuşan devrin ABD Dışişleri Bakanı Dean Acheson Kore'nin ABD'nin Uzak Doğu'daki Savunma Hattı içinde bulunmadığını söylemiş ve 29 Haziran 1949'da, az sayıdaki danışman dışında, bütün Amerikan Birliklerini geri çekmiştir.

ABD'nin bu mevsimsiz ve düşüncesiz kararı Stalin ve Kuzey Kore yöneticilerine cesaret vermiş, Sovyet silâhları ile donatılmış Kuzey Kore Birlikleri 25 Haziran 1950'de Güney Kore'ye saldırmıştır.

Bu saldırınının Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararı dairesinde kurulan ve başta ABD olmak üzere, 16 devletin birliklerinden oluşan General Mac Arthur başkanlığındaki Birleşmiş Milletler Kuvvetleri tarafından püskürtüldüğünü ve fakat bu savaşın 3 milyon asker ve sivilin hayatına mal olduğunu hatırlıyoruz.

Nitekim Kore'ye bir tugayını yollayan ve büyük kahramanlıklar gösteren Türk Silâhlı Kuvvetlerine kadirşinas Kore hükümetinin ithaf ettiği ve Kore Büyük Elçimizin refakatinde ziyaret etmek fırsatını bulduğumuz muhteşem abidenin üzerinde şunlar yazılıdır: «Birleşmiş Milletler bayrağı altında, Türk piyade tugayının, Kore'nin hürriyeti ve dünya barışı için bu topraklara 3064 şehit ve yaralının mübarek kanlarının aktığı asla unutulmayacaktır.»

Komünist mütecavizlerin Güney Kore topraklarından püskürtülmesi üzerine 27 Temmuz 1953'te ateşkes imzalanmış ve fakat barış anlaşmasına varılamamıştır. Nitekim Birleşmiş Milletler kayıtlarına göre, bu süre zarfında Kuzey Kore, kara, deniz ve havadan tam 34.755 defa ateşkes uzlaşmasını ihlâl etmiş, en ağır ihlâl ise Kuzey Kore'nin Güney Kore istikametinde 1974 ve 1975 te kazdığı ortaya çıkan iki büyük yeraltı tünelinin mevcudiyeti ile tescil edilmiştir.

Bugün, Kore Cumhuriyetinin 7 milyonluk başkenti Seoul'ün sadece 50 kilometre kuzeyinde bulunan askersizleştirilmiş Panmunjom'un kuzey ve güneyinde bir birine saldırmaya hazır bir milyondan fazla asker üslenmiş bulunmaktadır.

Başkan Park liderliğindeki Güney Kore'nin ülkesini özellikle ekonomik yönden kalkındırmak ve kısa sürede ekonomik ve askeri bakımdan yeterli hale getirmek çabalarına ve bu konudaki büyük başarılarına mukabil, Kuzey Koreli Komünist lider Kimil - Sung ekonomik başarısızlıklarını da gözden kaçırmak için ve Güney Korenin 36 milyonluk nüfusuna karşılık sadece, 17 milyonluk bir nüfusa sahip olduğu halde Sovyetlerin silâh, Çin Halk Cumhuriyetinin de gerektiğinde «Gönüllü» yardımına güvene-

rek, Güney Kore'yi bir gün işgal etmek ve «zorla» komünistleştirmek sevda ve hevesinden vazgeçmiş değildir.

İşte Kuzey Koreli Komünist lider Kim il-Sung'un bu maceracı tutumu bu bölgede dünya barışı için ciddi bir tehlike teşkil etmektedir.

620.000 kişilik kuvvetli, iyi eğitilmiş ve donatılmış disiplinli bir orduya sahip bulunan ve ayrıca, birkaç aylık komünist istilâsı esnasında komünizmin ne olduğunu tatmak ve anlamak fırsatını bulan milletin Anti-Komünist desteğine sahip Kore Cumhuriyeti yalnız başına Kuzey Kore'ye karşı koymak gücünü kendinde görmektedir.

Ne var ki, Kuzey Kore'nin bir taraftan Sovyetler Birliği, diğer taraftan Çin Halk Cumhuriyeti ile ortak sınırı olması, bu ülkelerden Kuzey Kore'ye gelecek her türlü destek ve ikmalin kontrolünü imkânsız kılmakta, bu durumda Güney Kore'nin topraklarında ABD birliklerini neden bulundurmamak istediğini, daha iyi anlatmaktadır.

Nitekim, Başkan Carter de kendisine ABD içinden ve dışından kuvvetli muhalefetin ve itirazın yükselmesi üzerine, Güney Kore'deki Amerikan askeri birliklerini hemen değil, 4-5 yıllık bir süre zarfında çekmeyi ve buna mukabil Güney Kore'ye nükleer himayeyi teşmil etmeği düşündüğünü söylemek zorunda kalmıştır.

Güney Kore Halkı ve kamuoyu A.B.D. nin sonsuz olarak Güney Korede asker bulundurmasını ve Güney Koreyi korumasını bekleyemeyeceğinin idraki içindedir. Ne var ki, Kore Yarımadasının taksime uğraması ve milyonlarca insanın hayatına malolan savaşın patlamasından A.B.D.'de diğer komünist süper güç olan Sovyetler Birliği kadar sorumlu olduğuna göre, her aklına estiği an, Güney Kore'nin kaderini süper komünist güçlerin desteklediği mütecaviz Kuzey Kore'nin keyf ve takdirine bırakamaz.

Bırakmaya kalkarsa, bu davranış, A.B.D.'nin «Global» yani Dünyanın her tarafında varlığını hissettirmesi gereken, «Süper Devlet» statüsünün gereklilik ve sorumlulukları ile bağdaşamaz.

II

1973 yazında Sovyetler Birliği'nin bazı Güney Korelilere Sovyetleri ziyaret etmek iznini vermesi, Dünya kamuoyunda Moskova-Seul ilişkilerinde bir değişiklik gibi karşılanmış, Çin Halk Cumhuriyeti Sovyetlerin Güney Kore'yi tanımak için bazı gizli görüşmeler sürdürdüklerini iddia etmişti.

Sovyetler Birliği ise, Sovyetlerle Kore Cumhuriyeti (Güney Kore) arasındaki yaklaşma haberlerinin Pekin ile Batı propagandasının uydurması olduğunu iddia etmiştir. Bu karşılıklı iddiaların ve Sovyetlerin Güney Kore'ye karşı izlediği politikada bir değişme olup olmadığı haberinin önemle izlenmesinin nedenini anlamak için 1945 yılına dönmek lâzımdır.

Bilindiği gibi 1945'te Kore, A.B.D. ile Sovyetler Birliği'nin dış politikadaki çekişme ve uyuşmazlığından iki «Yarım devlet»e ayrılmış ve Stalin'in desteği ile Kim İl Sung 1948'de kuzeyde kurulan komünist «Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti»nin başkanı olmuştur.

İhtilâlcilik mesleğine Sovyetlerde değil Çin'de başlayan Kim İl Sung'un 1948'de ülkesini tam bir «Sovyet uydusu» yapması ilginçtir. Bunun nedeni, Kim İl Sung'un Çinli ve Koreli komünist gerillaların başında Mançurya'da Japonlara karşı savaşırken 1939-1940 kışında birliğinin yenilgiye uğraması ve kendisinin Sibiryaya kaçarak Çin Komünist Partisi'ndeki kaydını Sovyet Komünist Partisi'ne geçirmesidir.

1941-42 yıllarında Sovyetlerin Habarovsk şehrinde askeri enstitüde okuyan ve daha sonra Avrupa cephesine yollanan Kim İl Sung «Uzak Doğu Halk Ordusunun bir üyesi olarak Stalingrad Savaşı'na kızıl ordunun binbaşı rütbesi ile katılmış ve «Stalin» madalyası kazanmıştır.

İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminden ve Japonya'nın kayıtsız şartsız teslim olmasından sonra Stalin'in en gözde ve güvenilir adayı olarak Kuzey Kore Devleti'nin Başkanlığına Kim İl Sung'u gördüğünü ve getirdiğini biliyoruz. 9 Eylül 1948'de Kuzey Kore'de kurulan komünist rejimin başı olarak Kim İl Sung dış politikada ve yeni kurulan devlete siyasi ve ekonomik model olarak Sov-

yetler Birliği'ni almış ve onun mutlak üstünlüğünü kabul etmiştir.

Bununla birlikte vesveseli Stalin'in Kim İl Sung'u yine de denetimsiz ve başı boş bırakmadığını Sovyet Siyasi Danışmanı Tümgeneral Lebedev'den başlayarak en az 150 Sovyet danışmanı subayının Kore Halk Ordusu'nu sıkı kontrol altında tuttuğunu, petrolden başlayarak bütün önemli tahsislerin Sovyet otoriteleri tarafından yapıldığını ve hemen hemen Kuzey Kore bütün dış ticaretinin Sovyet tekeli altında bulunduğunu görüyoruz.

Gerçekten bu dönemde Kim İl Sung'un başkanlığındaki Kuzey Kore Hükümeti ve Komünist Partisi, Moskova'nın tam paralelinde olan ve bu suretle Kuzey Kore'nin Sovyetler Birliği'ne ayrı bir Cumhuriyet şeklinde katılmak üzere bulunduğu rivayetlerine yol açan bir noktada idi.

Stalin'in teşviki ile başlatılan ve Güney Kore'de kurulmuş bulunan Kore Cumhuriyeti'ni istilayı amaçlayan Kore Savaşı'nda ABD'nin ve Birleşmiş Milletlerin enerjik tutumu Stalin'i son anda durdurmuş ve Kim İl Sung ancak Çin Halk Cumhuriyeti'nin gönderdiği «Gönüllüler» sayesinde mutlak hezimetten kurtulmuştur.

Sovyetler Birliği'nin bu tutumu ve özellikle 5 Mart 1953'te vuku bulan Stalin'in ölümü Kim İl Sung'a Sovyet çizmesinin altında az da olsa çıkmak için biraz fırsat vermiş, 1959'da Çin-Hindistan sınır uyuşmazlığında Sovyet lideri Kruşçev'in tarafsız bir tavır takınması Kim İl Sung'a Sovyetlerin birgün Kuzey-Güney Kore ilişkilerinde de aynı tavrın takınabileceğini hatırlatmış ve Kim İl Sung Mao'nun yanında yer alarak Kruşçev'in politikasını tenkid etmeye bile başlamıştır.

Fakat Mao'nun Nisan 1966'da Kuzey Kore'den bazı toprak taleplerinde bulunması Kim İl Sung'u bir kere daha çok zor durumda bırakmış, Kuzey Kore'nin ne «Kurtarıcı» Sovyetlere ve ne de «Silâh arkadaşı» Çin'e karşı 1968 Prag müdahalesine benzer bir müdahale korkusu ile kesin tavır takınamaması, Çin-Sovyet uyuşmazlığında tarafsız bir politika izlemesine yol açmıştır.

Brejnev döneminde ve özellikle 1973 yılından itibaren Sovyetlerin «İki Kore» politikası izlediğini yani hem Kuzey hem de

Güney Kore'yi göz önünde tutmak eğilimini gösterdiğini görüyoruz. Daha 1968 yılında etkili ve nüfuzlu Sovyet gazetecisi Victor Louis'in Güney Kore'nin başkenti Seul'ü ziyaret ettiği haberleri yaygınlık kazanmıştır.

Fakat Brejnev'in Güney Kore'ye karşı izlediği bu yeni dış politika 1973'de zirvesine ulaşmış ve Sovyetler Birliği 38 kişilik Güney Koreli atletler grubunu Ağustos 1973'de Moskova'ya davet etmiştir. En büyük hayali kendisinden iki misli kalabalık ve müreffeh olan Güney Kore'yi işgal etmek sureti ile «Kore'yi kurtarmak ve birleştirmek» olan Kim İl Sung ise öfke ile bu spor karşılaşmalarını boykot etmiş ve hiçbir temsilci yollamamıştır.

Buna mukabil Güney Kore'nin de Brejnev'in Asya'nın kolektif güvenliği ile ilgili plânı desteklediğini ve yine Sovyetlerin aracılığı ile 7 Aralık 1973'de Güney Kore'nin Kuzey Kore ile birlikte Hindistan tarafından tanındığını görüyoruz.

Sovyetler'in Asya'nın kolektif güvenliği ile ilgili olarak önerdiği plânın başlıca hedefinin Çin Halk Cumhuriyeti olduğuna şüphe yoktur. 1959'da Çin-Hindistan sınır uyuşmazlığından itibaren Moskova ile Pekin arasında açılan ve derinleşen ideolojik rekabet kısa zamanda Çin'in Sovyet yöneticilerine «Revizyonist gangsterler» «Yeni çarlar» ve «Sosyalist emperyalistler» diye hücum etmeleri ile sonuçlanmış fakat Brejnev Çin'den sonra Doğu Asya'nın en güçlü ve 625.000 kişilik ordusuna sahip bulunan «Güney Kore» gerçeğini görmemezlikten gelememiştir. Brejnev'in «İki Kore» politikasının başlıca nedeni budur. Kim İl Sung Sovyetler'in bu davranışına tepki olarak 25 Ağustos 1975'te Bloksuz Ülkeler Konferansına katılmış ve 87 ülke ile sürdürdüğü ilişkilerin en az yarısını 1973'den bu yana kurmuştur.

İki ayrı dünyaya ve bloka mensup olan Sovyetler Birliği ile Güney Kore'nin sürdürüldüğü ilişkilerin «Antagonistic cooperation - muhasim işbirliği» olarak adlandırılması mümkündür. Bu tarz komünist - kapitalist ilişkiler «Convergence of system» sistemlerinin birbirine yaklaşması» değil, fakat «entrenchment of divergent social systems», «değişik sosyal sistemlerin emniyete alınması» anlamını taşır. Kanaatimizce Türkiye'nin Sovyetler'in baskı ve tehdidi sonucu 1952'de NATO'ya girmesinden sonra cereyan eden Türk-Sovyet ilişkilerindeki değişme ve düzelmeleri de bu açıdan değerlendirmek de lâzımdır.

III

1961 de kurulan Başkan Park yönetiminin 16 yıllık faaliyeti esnasında 36 milyon nüfuslu Güney Kore'nin Dünyanın en hızlı ekonomik kalkınmasını gerçekleştirdiği oy birliği ile kabul edilmekte ve buna «Kore'nin ekonomik mucizesi» adı verilmektedir.

Bu kalkınmanın en önemli yönü, ihracata yönelik olmasıdır. Bunun sonucunda 1961'de sadece 41 milyon dolara ulaşan ülkenin ihracatı 16 yıl zarfında 200 kat gibi inanılmaz bir yükseliş göstererek, 1977'de 8 milyar dolara ulaşmış ve bu yükselişini bundan sonrada sürdüreceğini ortaya koymuştur.

Bu atılım sonucunda 1961'de nüfus başına 85 dolar olan gelir 1977'de 800 doları aşmıştır. Devamlı Kuzey Kore komünizminin tehdidi ve yeraltı faaliyetlerinin tedirginliği altında yaşayan, hiç bir hammaddeye ve ne petrol ne de demire sahip bulunmayan Güney Kore'nin bu ekonomik başarısını «mucize» olarak adlandırmak gerçekten isabetlidir.

Bu başarının sırlarını; bir taraftan Kore halkının, çalışkanlığında % 10'a düşürülen okuyup yazma bilmeyen oranına, dikkatli ve titiz bir plânlamaya, diğer taraftan Başkan Park'ın tarım üretimine verdiği öneme, özel teşebbüse ve yabancı sermayeye imkân tanımaya ve devlet bürokrasisini imkân nispetinde ekonomik hayatın dışında tutmasına bağlamak yanlış olmaz.

Nihayet iş gücünün ucuz olması da Japonya ve ABD'den bol miktarda sermaye ve teknolojinin ülkeye girmesini ve bunların da yardımı ile teknolojik ve ekonomik kalkınmanın hızlandırılmasını sağlamıştır. Fakir bir çiftçinin oğlu olan Başkan Park'ın, özellikle 1968'den itibaren, tarım ürünlerine yüksek fiyat vermesi şehirlerdeki yiyecek fiyatlarında bir artış meydana getirmekle beraber, en olumlu sonuç olarak tarımsal üretimi arttırmıştır.

Zengin madenlere ve ormanlara sahip olan ve sadece 17 Milyonluk bir nüfusu bulunan Komünist Kuzey Kore, Marksist - Leninist Sosyalist sistemin altında ekonomik başarısızlığa uğrarken, Güney Kore'nin kapitalist kalkınma modelini başarı ile uygulayarak Uzak Doğu'nun bir «yeni Japonya» sı olarak belirlemesi Kapitalist ve Sosyalist ekonomiler arasında kapitalist sistem lehine önemli bir farktır.

Nitekim 1945'de Kore'nin «Kuzey» ve «Güney» olarak ikiye ayrılması esnasında Kuzey Komünist Kore'nin o zamanki ekonomik üstünlüğü giderek kaybolmuş ve bugün Güney Kore'de kişi başına millî gelir 800 doları aşarken Kuzey Korede bunun yarısı kadar bir noktada kalmıştır. Güney Kore'nin milli gelirinin % 7 sini savunmasına ayırmasına mukabil, Kuzey Kore'nin milli gelirinin % 14'ünü askerî masraflara ayırdığı hatırlanırsa, Güney Kore'deki Kore'linin hem özgür hem de çok daha müreffeh bir toplum içinde yaşadığı teslim edilir.

İlk defa 1966'da ziyaret ettiğim Güney Kore'yi ikinci defa ve tam 11 yıl sonra Mayıs 1977'de ziyaret edince bu dost ülkenin ekonomik hamlesinin somut örneklerini her tarafta gördüm. Bugünkü nüfusu 7 milyonu aşan Başkent Seoul; gökdelenleri, yeni dev apartmanları, otelleri, üniversite spor merkezleri ve metrosu ile dev ve düzenli bir şehir manzarası arz etmektedir.

Güney Kore'nin teknolojide ne kadar ileri gittiğini anlamak için «modern» anlamına gelen «Hyundai» ağır makine fabrikasını ve gemi yapımı tezgâhlarını ziyaret etmek ve görmek lâzımdır. Nitekim bugün binlerce Güney Kore işçisi Hyundai'yi temsilen Suudi Arabistan, Kuveyt ve İran da bir takım taahhüt işleri yapmaktadır. Yapılan hesaplara göre, Kore bugünkü ekonomik kalkınma hızını sürdürebilirse 1980'lerde kişi başına milli gelirini 3-4.000 dolara yükseltecek ve bu suretle bugünkü Büyük Britanya'nın seviyesine ulaşacaktır.

IV

Güney Kore'nin son yıllarda gerçekleştirdiği büyük gelişmeyi gören ve bilenler, bu ülkenin en çok takdir ettikleri başarılarından birinin ve hatta başlıcasının «Saemaul Undong - Yeni Toplum Hareketi» olduğunu teslim ederler.

Esas itibarı ile bir «Köy Toplum Kalkınması» hareketi olan Saemaul Undong 22 Nisan 1970'te Cumhurbaşkanı Park tarafından resmen ortaya atılmış ve 1971'de yürürlüğe sokulmuştur.

Başlangıçta köylülerin, ölü mevsimlerdeki gelirlerini arttırmak ve bu suretle köylü-kentli arasındaki gelir farkını azaltmak amacını güden bu hareket, kısa zamanda, sayısı 35.000 i aşan

Güney Kore köyünü kalkındırmak için ulusal seviyede ideolojik bir harekete dönüşmüştür.

Gerçekten Güney Kore'nin Başkenti Seoul'un nüfusunun kısa zamanda 7 milyonu, Pusan'ın da 2 milyonu aşması bu iki büyük şehrin köylerin ihmal edilmesi pahasına gelişmelerine önem verilmesi ve büyük bir köylü kitlesinin şehirlere akması ile sonuçlanmıştır.

İşte «Saemaui Undong» her ferдин hem ülkenin vatandaşı, hem de bir beldenin sakini olduğu gerçeğinden hareket ederek, bütün ülkenin kalkınmasını amaçlamaktadır.

«Gayretli çalışma» «Kendi kendine yardım» ve «İşbirliği» gibi ana prensiplere dayanan bu hareket ihtiyar, genç kadın, erkek bütün vatandaşların toplum kalkınmasına gönüllü olarak katılmasını ön gören bir «Manevi Devrim» ve aynı zamanda köylerin sosyal ve ekonomik kalkınmalarını amaçlayan bir harekettir.

Kendiside fakir bir çiftçi ailesinden gelen Başkan Park, Chun Hee, kalkınmanın köyden geçmesi gerektiği gerçeğini çok iyi görmüş ve anlamış ve fakat köy kalkınmasının yukardan aşağıya empoze edilecek plânlama ve reformlarla değil, bizzat köylerde doğacak ve geliştirilecek hareketlerle gerçekleştirebileceğini tesbit etmiştir.

Bu hareketin gerçekleştirilme mekanizması kısaca şöyledir: Her köyde yaşları 30-50 arasında bulunan ve diğer köy sakinleri arasında temayüz etmiş olan bir kadın ve erkek «Köy derneği» tarafından bu hareketin lideri olarak seçilmekte ve bunların öncülüğü ile o köy kalkınmasını yapmaya girişmektedir. Köylerin kalkınması güzelleşmesi, onarılması için gerekli projeler köy organları içinde görüşülüp tartışılmakta sonra da yürürlüğe sokulmaktadır. Devlet bu işlere karışmamakta ancak bazı zaruret hallerinde çimento, demir çelik ve tarım uzmanı, mühendis, mimar gibi teknik ve idari yardım sağlamaktadır.

Bu hareket sayesinde, Kore köylerinde ve köylülerinde daha önceleri görülen avareliğin hemen giderildiğini, boş zamanlarını olumlu şekilde değerlendirmek zevkini tadan ve bundan kazanç sağlayan Kore Köylülerinin avare avare daha önce vakit öldür-

dükleri ve kumar oynadıkları ve bizim kahvelerimize tekabül eden tavernelardan ayağını çektiğini, bazı köylerde ise bizzat köylülerin bu «Tembelhane»leri köy sınırı dışına ve uzaklara sürdüğünü görüyoruz.

Bu hareket sayesinde, 1973 yılında Güney Kore Köylerinin % 53 ü «Az Gelişmiş» % 40'i «Gelişme yolunda» ve sadece % 7'si «Gelişmiş» addolunduğu halde, 1976 sonu itibarı ile «Az Gelişmiş köylerin» oranı % 11'e düşmüş, buna mukabil «gelişme yolundaki» köylerin oranı % 60 ve % 29'a yükselmiştir.

Kore'de uygulanan bu «Toplum - Köy Kalkınması» metodu neticesinde köy halkı, binlerce kalkınma projesi gerçekleştirerek köylerini gerçekten öğünebilecekleri ve «Bizim Köy» diyebilecekleri bir seviyeye getirmişlerdir.

Köylüler köy evlerinin hasır damlarını renkli tahta veya kiremit damlarla değiştirmiş, su ve kanalizasyon sistemlerini kurmuş, % 90 köyü 1975 yılı sonunda elektriğe ve birçoklarını telefona kavuşturmuştur.

Birçok köylerde iki kat esası üzerinden yapılan «Köy evleri» Köy İhtiyar Heyetinin, konferansların ve tartışmaların toplanma yeri olarak kullanılmakta ve ayrıca, okuma odaları Köy Kooperatiflerinin satış mağazaları ve atölyeleri olarak hizmet görmektedir. Nitekim 1976 yılında köylerin % 76'sında yani 27,051 köyde Köy Evinin tamamlandığı görülmektedir.

Kore'deki köy kalkınması hareketi sayesinde ülkenin pirinç üretimi de çok artmış ve 36 milyon nüfuslu Güney Kore'nin ihtiyacını karşılayacak 5 milyon ton gibi rekor seviyeye ulaşmıştır.

Semaul Undong yöntemi ile Kore Köylerinin ağaçlandırılması, orman yetiştirilmesi, çocuk parklarının ve çocuk eğlence yerlerinin yapılması ve birtakım sağlık merkezlerinin kurulması da mümkün olmuş, deniz kenarlarındaki balıkçı köyleri kooperatifler halinde örgütlenerek emeklerini fazlası ile değerlendirmek yolunu bulmuşlardır.

Köylerin modernleştirilmesi hareketi olan ve esas itibarıyla köylülerin uyandırılması ve gayrete getirilmesini amaçlayan Saemaul Undong liderlerinin de ayrı bir eğitime tâbi tutulması gerektiği inkâr edilemez.

İşte «Saemaul eğitimi» bir taraftan bu eğitime katılanlara bu hareketin ideolojisini öğretmek, insanların nasıl harekete geçirileceğini göstermekte, diğer taraftan tarımsal üretim, hayvan yetiştirme, ipekçilik, ağaç dikme, erozyonla mücadele, inşaat gibi teknikleri öğretmektir.

Bu eğitimi gerçekleştirmek için ülkede bir çok enstitüler kurulmuş bulunmakta ve yüksek devlet memurlarından ve üniversite hocalarından başlayarak gazetecilere ve öğrencilere kadar bir çok kimse, köyden gelenlerle birlikte, genellikle 1-2 haftalık eğitim görmektedir.

Nitekim bu eğitimden 1972-75 döneminde 12.8 milyon insanın geçtiği haber verilmektedir.

Kanaatimiz şudur ki Türkiye'mizin köy kalkınmasında ilgili kişi ve çevrelerin Kore örneğinden öğrenecekleri çok şey vardır.